Disney
Princezná

Popoluška

Original title: Cinderella
Copyright © 2015 Disney Enterprises, Inc
All rights reserved

EGMONT
Publishing
Vydalo nakladateľstvo EGMONT ČR, s.r.o.,
Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10
v roku 2015 ako svoju 4603. publikáciu
Preložila Eva Krupová
Zodpovedná redaktorka Darina Sládečková
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sadzba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.
Tlač EUROPRINT, a.s.
TS 14. Druhé vydanie
ISBN 978-80-252-3486-0

V malom kráľovstve žila kedysi dávno milá dievčina. Pre jej krásu a dobrotu ju všetci mali radi. Jedného dňa jej mamička zomrela a dievča s otcom osameli. Čas plynul a otec sa rozhodol znova oženiť. Vzal si za ženu vdovu s dvoma dcérami.

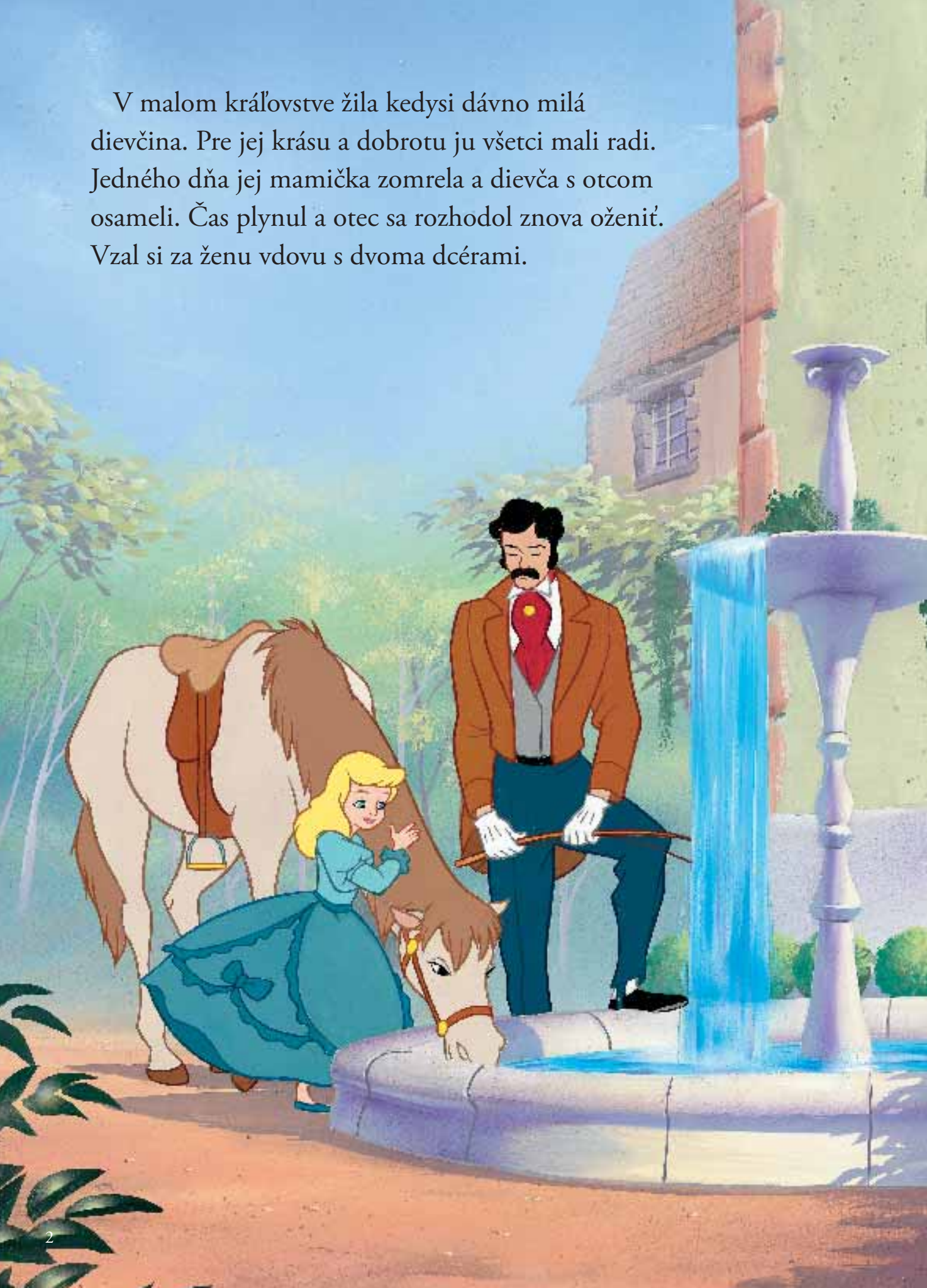

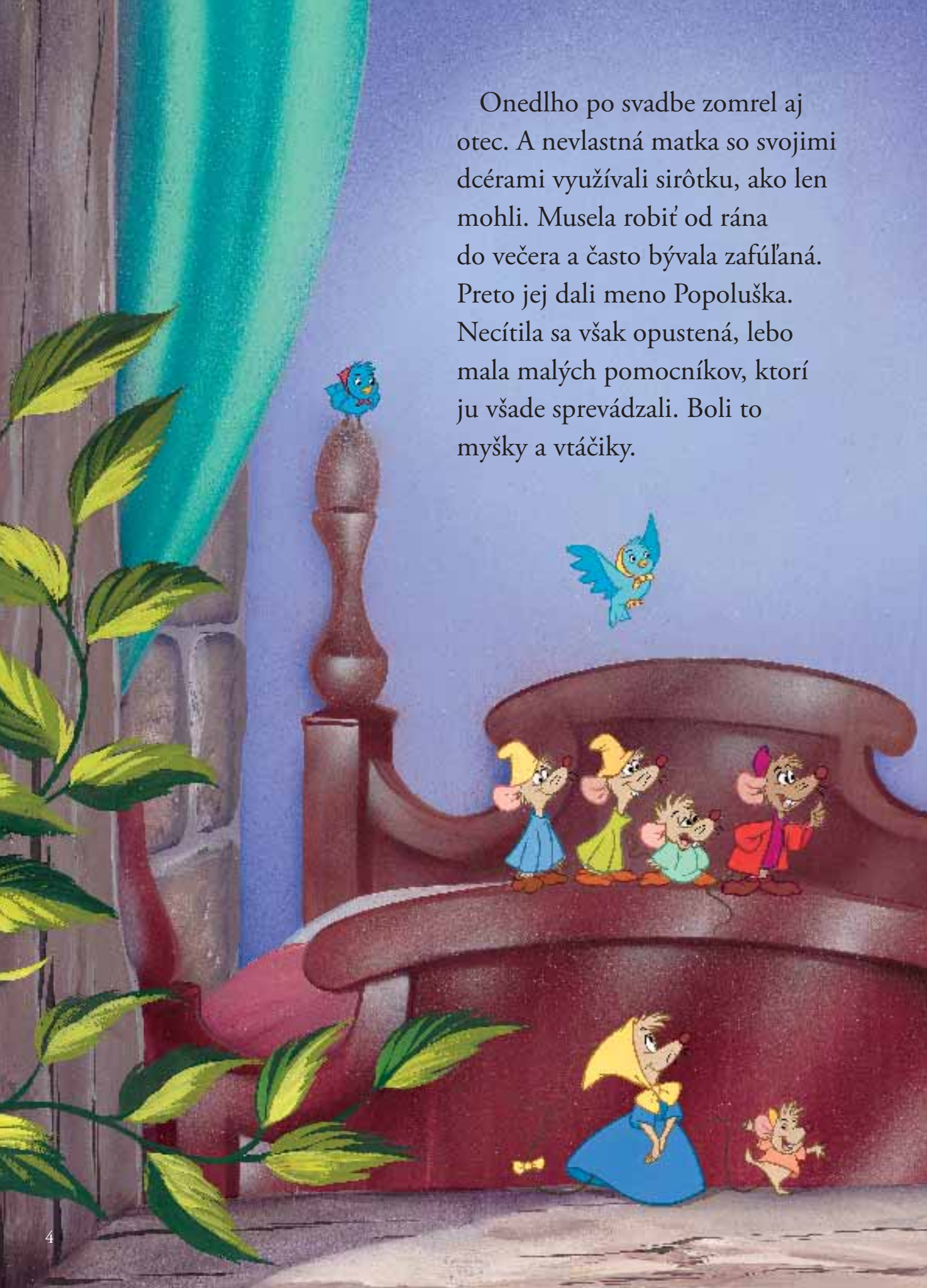

Onedlho po svadbe zomrel aj otec. A nevlastná matka so svojimi dcérami využívali sirôtku, ako len mohli. Musela robiť od rána do večera a často bývala zafúľaná. Preto jej dali meno Popoluška. Necítila sa však opustená, lebo mala malých pomocníkov, ktorí ju všade sprevádzali. Boli to myšky a vtáčiky.

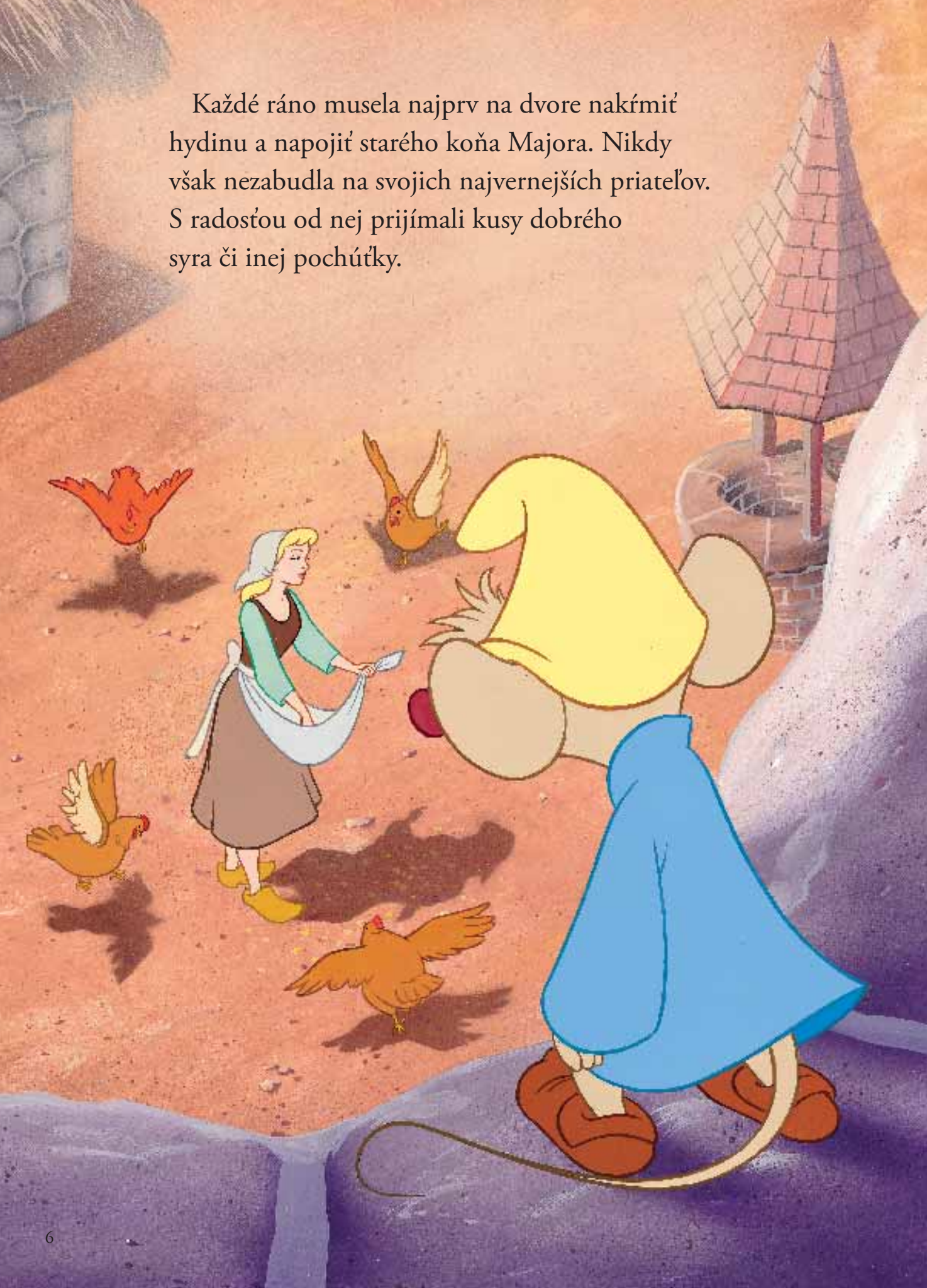

Každé ráno musela najprv na dvore nakŕmiť hydinu a napojiť starého koňa Majora. Nikdy však nezabudla na svojich najvernejších priateľov. S radosťou od nej prijímali kusy dobrého syra či inej pochúťky.

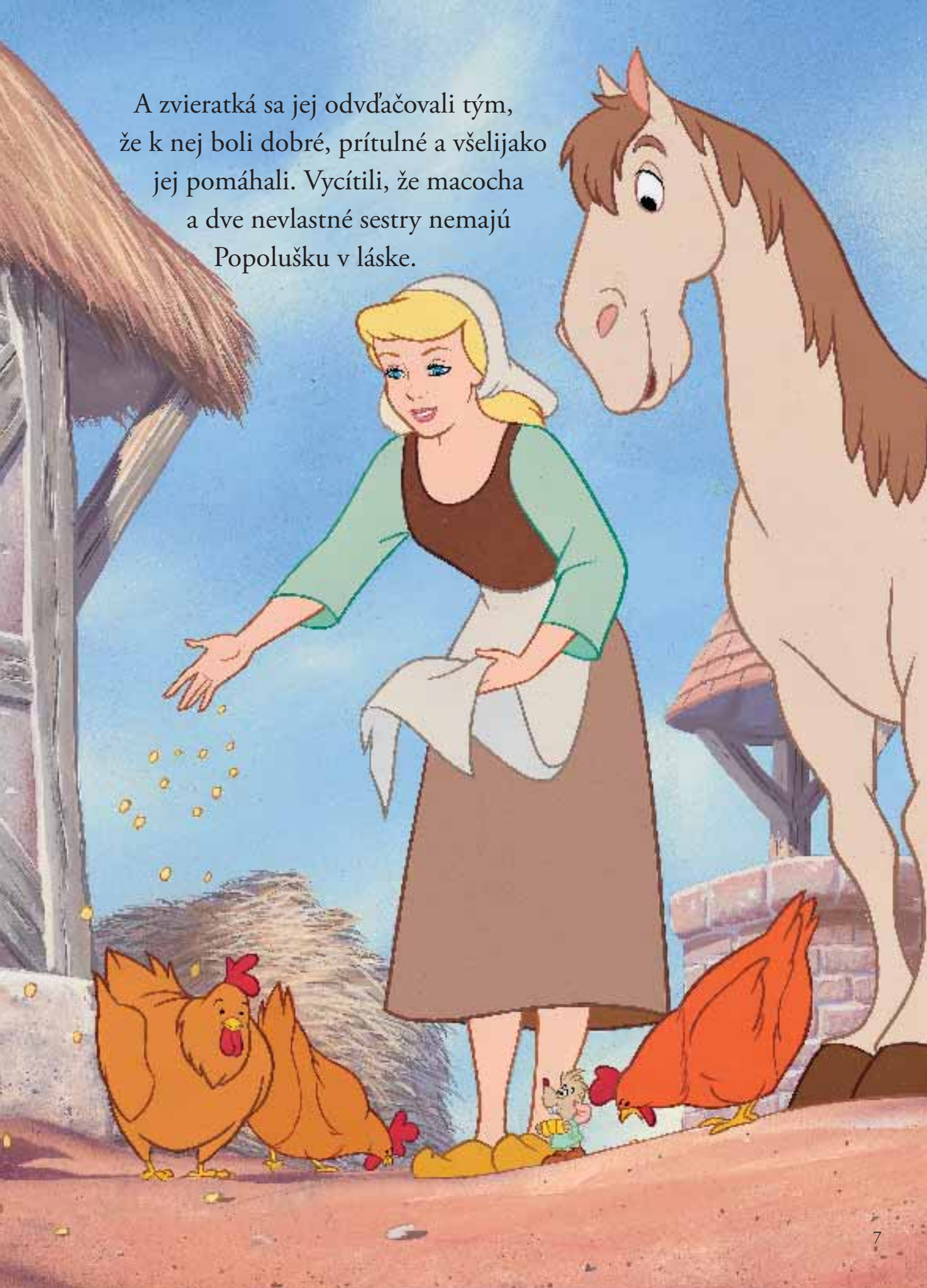

A zvieratká sa jej odvďačovali tým, že k nej boli dobré, prítulné a všelijako jej pomáhali. Vycítili, že macocha a dve nevlastné sestry nemajú Popolušku v láske.

Ako každé ráno, aj dnes sa domom rozľahol zvuk zvonca a Popoluška sa náhlila do spálne k macoche, aby stihla do večera splniť hromadu príkazov, ktoré jej nadelí. „Vyprášiš koberec v hale, umyješ všetky okná a nezabudni utrieť dlážku, vyprať a vyžehliť. Až to urobíš, vykúpeš môjho milého kocúra.“

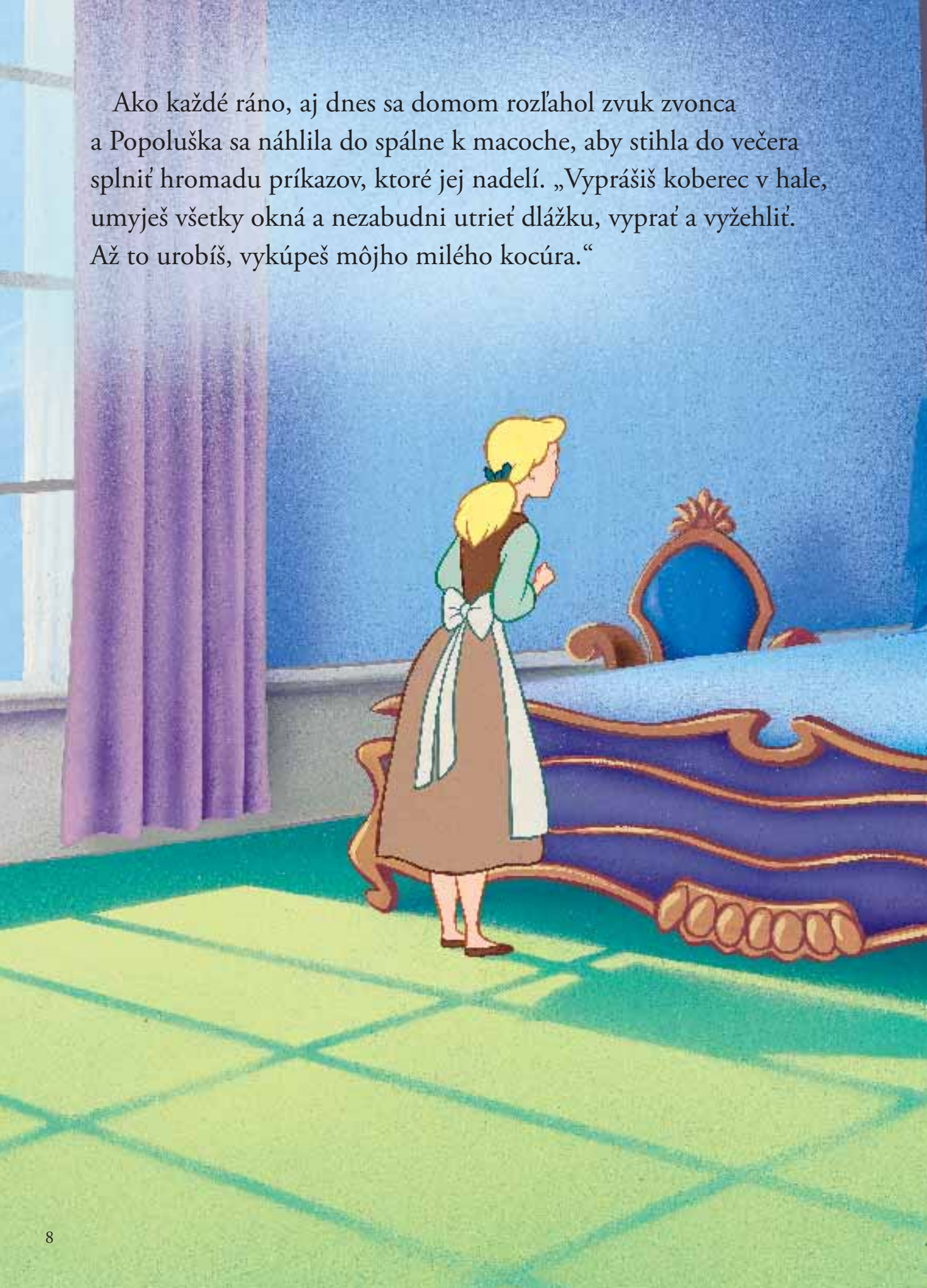

V zámku na kopci mali iné starosti. Kráľovi sa vôbec nepáčil poblednutý a roztržitý princ. „Musíme ho čo najskôr oženiť," rozhodol sa.

„Usporiadajme v deň jeho narodenín veľký bál a pozvime naň všetky dievčatá z okolia. Možno si medzi nimi princ nejakú nevestu nájde," navrhol komorník.

Hneď na druhý deň sa posol rozbehol do každého domu s pozvánkou. A zaklopal aj na dvere u Popolušky.

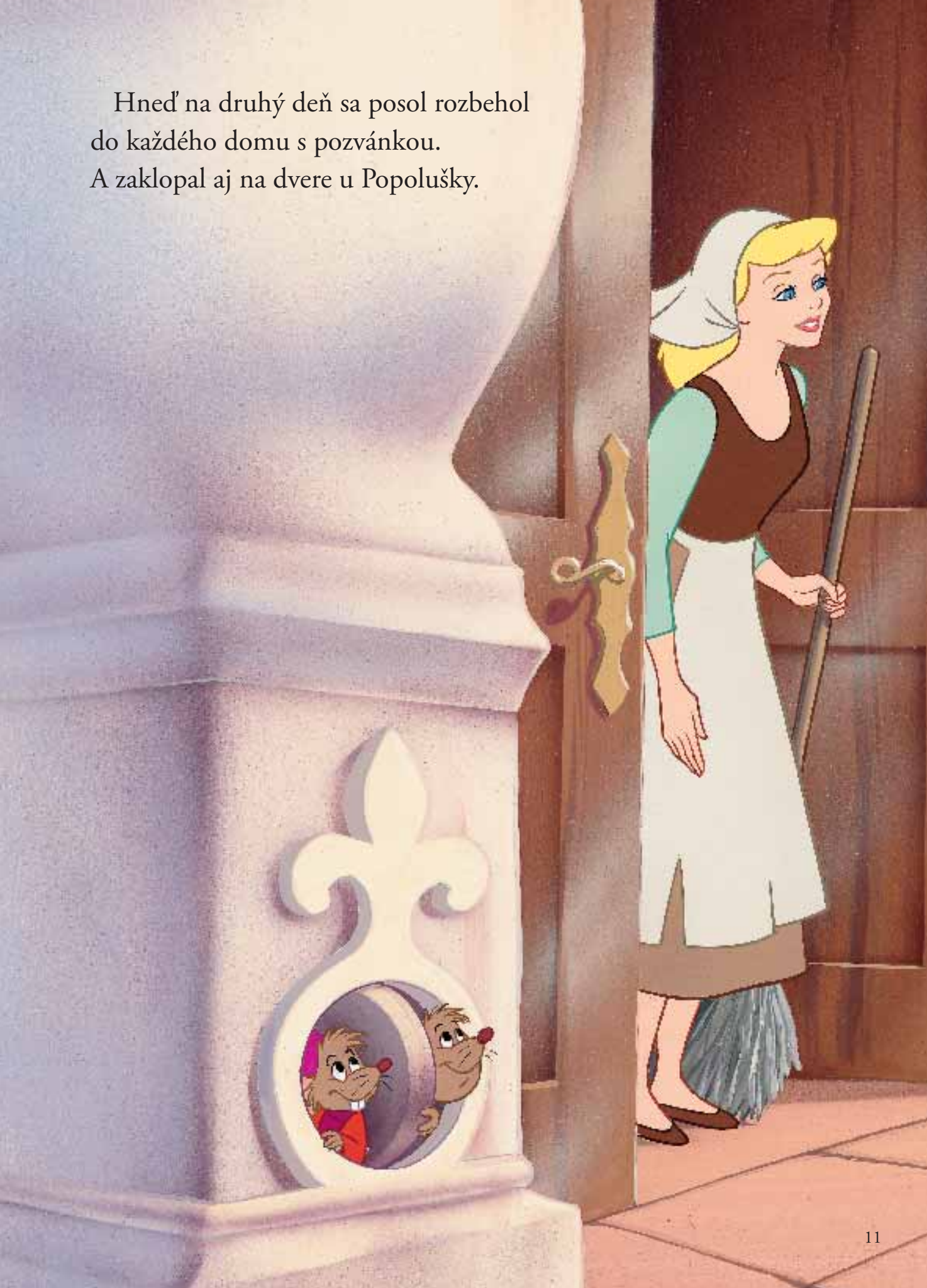

„Nesiem pozvanie na kráľovský ples na počesť princových narodenín. Odovzdaj ho panej a povedz, nech vezme všetky dcéry," povedal a pobral sa ďalej.

Keď si macocha list prečítala, nelenila a oznámila tú úžasnú novinu dcéram. Popolušku si ani nevšimla. Jej lenivé dcéry boli také rozrušené, že nemohli ani jesť. Už sa videli ako princove nevesty!

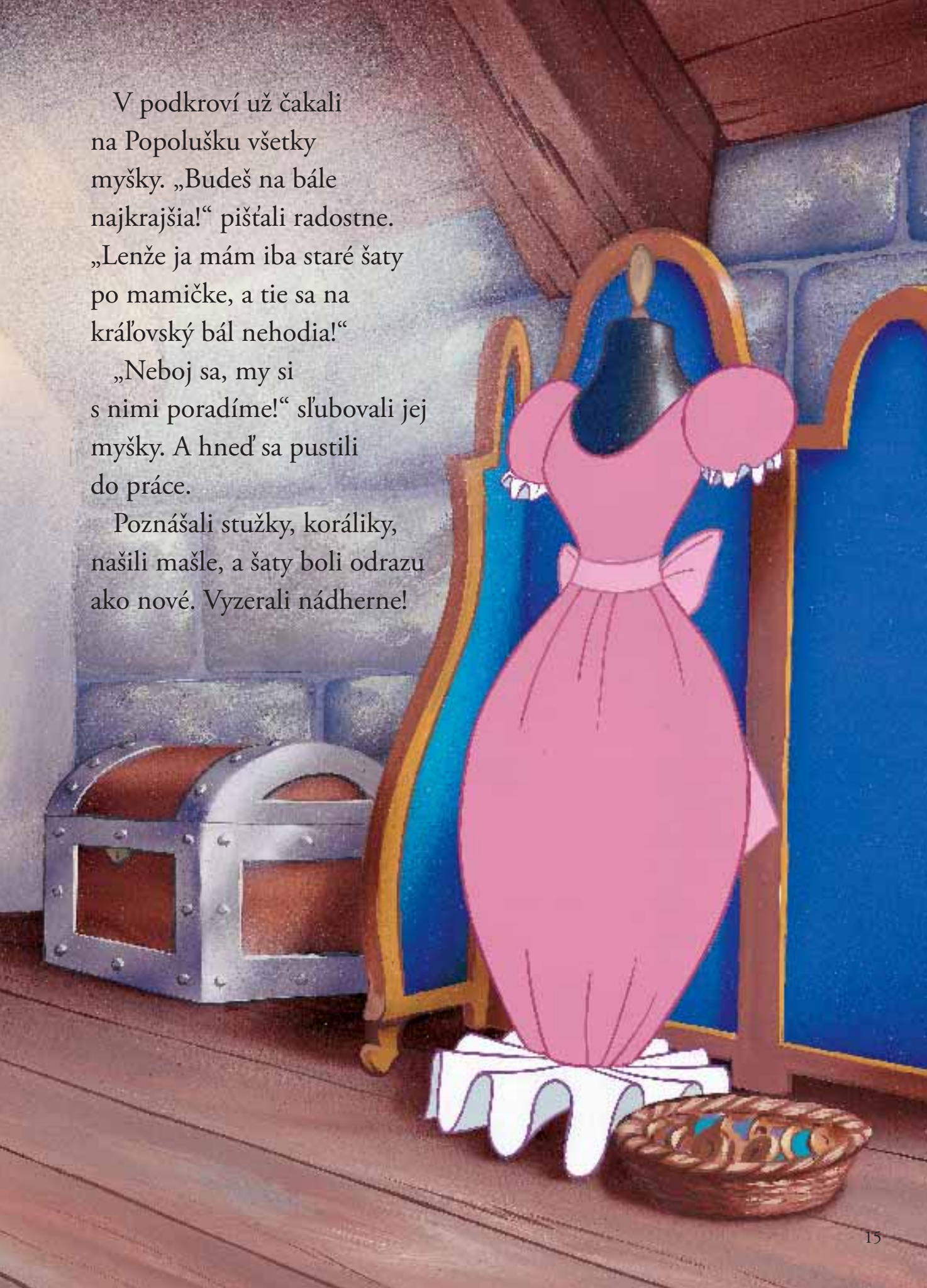

V podkroví už čakali na Popolušku všetky myšky. „Budeš na bále najkrajšia!“ pišťali radostne. „Lenže ja mám iba staré šaty po mamičke, a tie sa na kráľovský bál nehodia!“

„Neboj sa, my si s nimi poradíme!“ sľubovali jej myšky. A hneď sa pustili do práce.

Poznášali stužky, koráliky, našili mašle, a šaty boli odrazu ako nové. Vyzerali nádherne!

Keď nevlastné sestry videli Popolušku v tej nádhere, začali z nej šaty driapať, až z nich zostali iba franforce. Potom sa otočili a pyšne odkráčali na bál.

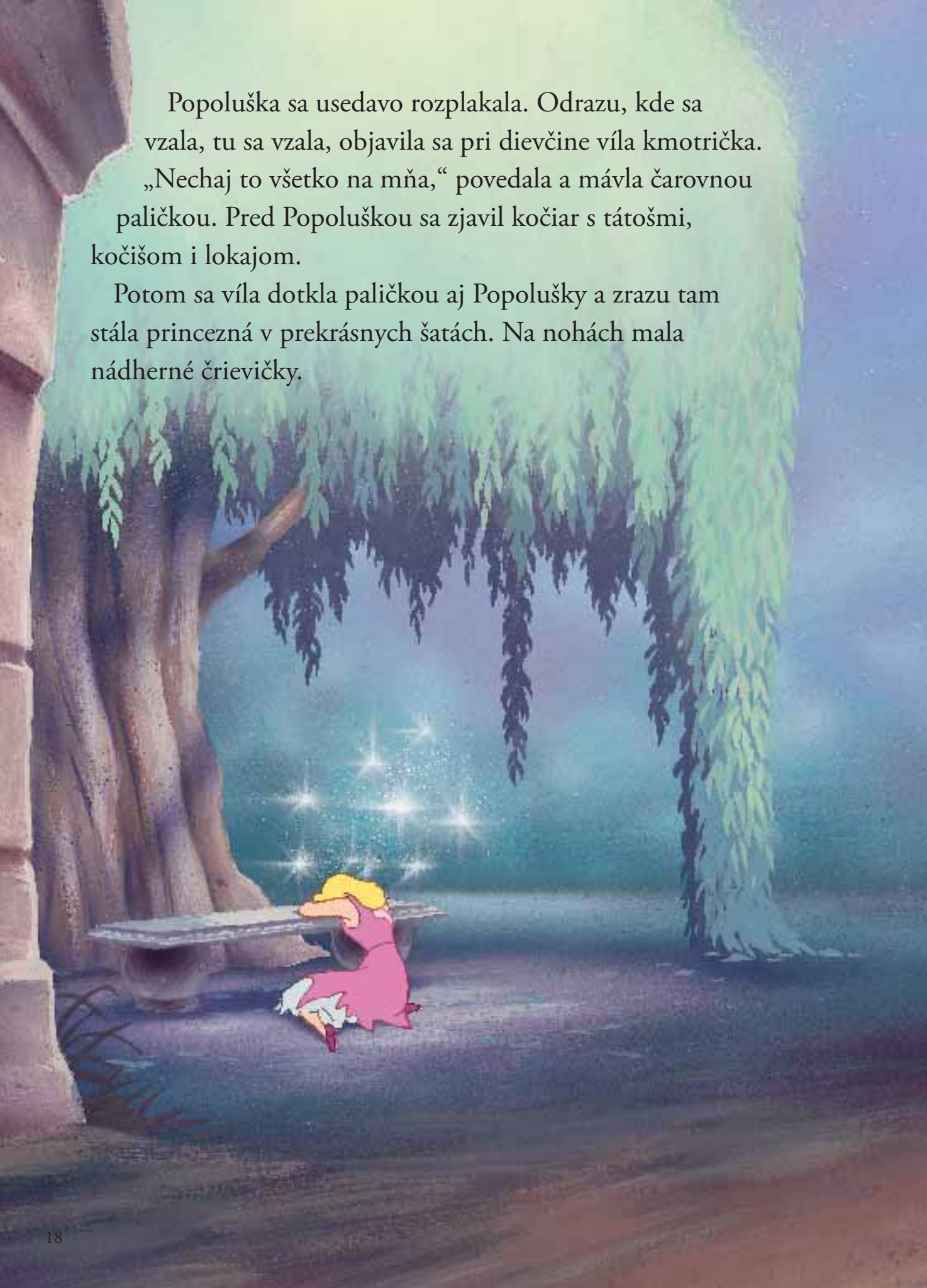

Popoluška sa usedavo rozplakala. Odrazu, kde sa vzala, tu sa vzala, objavila sa pri dievčine víla kmotrička. „Nechaj to všetko na mňa," povedala a mávla čarovnou paličkou. Pred Popoluškou sa zjavil kočiar s tátošmi, kočišom i lokajom.

Potom sa víla dotkla paličkou aj Popolušky a zrazu tam stála princezná v prekrásnych šatách. Na nohách mala nádherné črievičky.

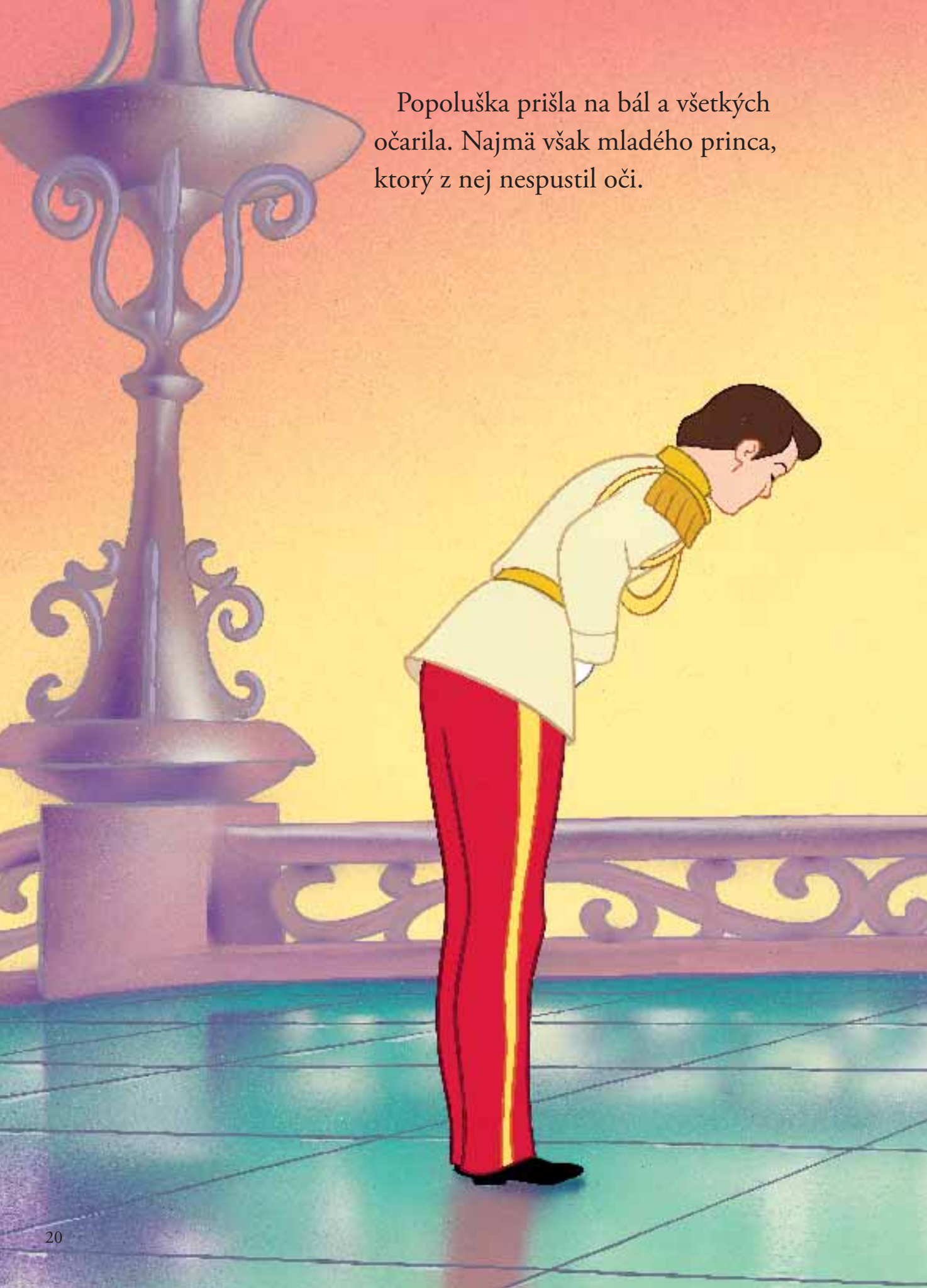

Popoluška prišla na bál a všetkých očarila. Najmä však mladého princa, ktorý z nej nespustil oči.

Bol to nezabudnuteľný večer. Princezná Popoluška sa celý čas vznášala v jeho náručí, ale keď sa blížila polnoc, vedela, že musí splniť príkaz víly kmotričky a vrátiť sa domov. Inak čaro pominie.

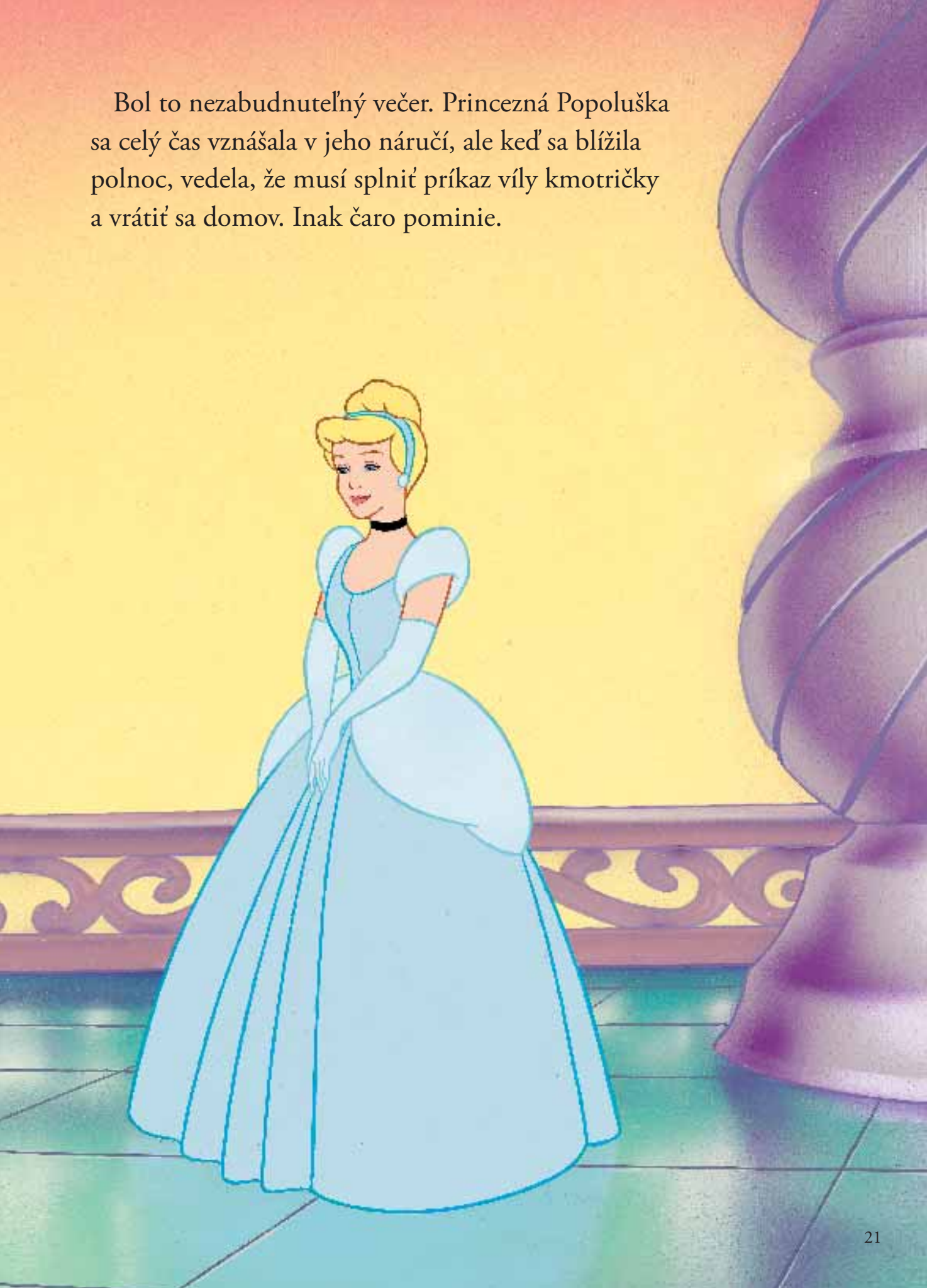

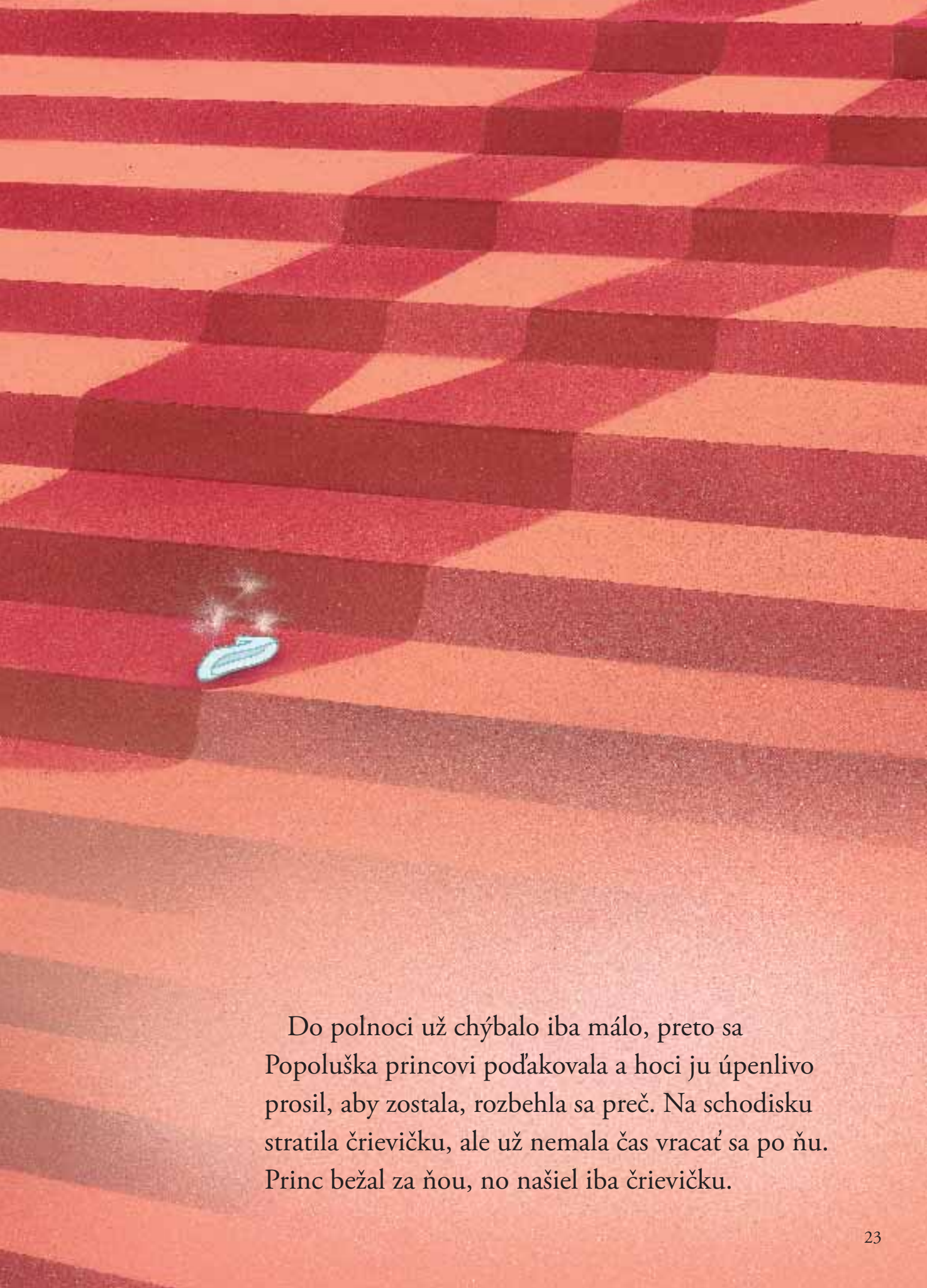

Do polnoci už chýbalo iba málo, preto sa Popoluška princovi poďakovala a hoci ju úpenlivo prosil, aby zostala, rozbehla sa preč. Na schodisku stratila črievičku, ale už nemala čas vracať sa po ňu. Princ bežal za ňou, no našiel iba črievičku.

V zámku nastal zmätok. Hlavný komorník sa musel priznať, že netuší, kam krásna neznáma zmizla. „Máme však stopu. Dievčina stratila črievičku.“ „Tak na čo čakáš? Bež a pohľadaj tú, ktorej bude črievička ako uliata. A bez nej sa do zámku nevracaj!“ kričal rozčúlený kráľ.

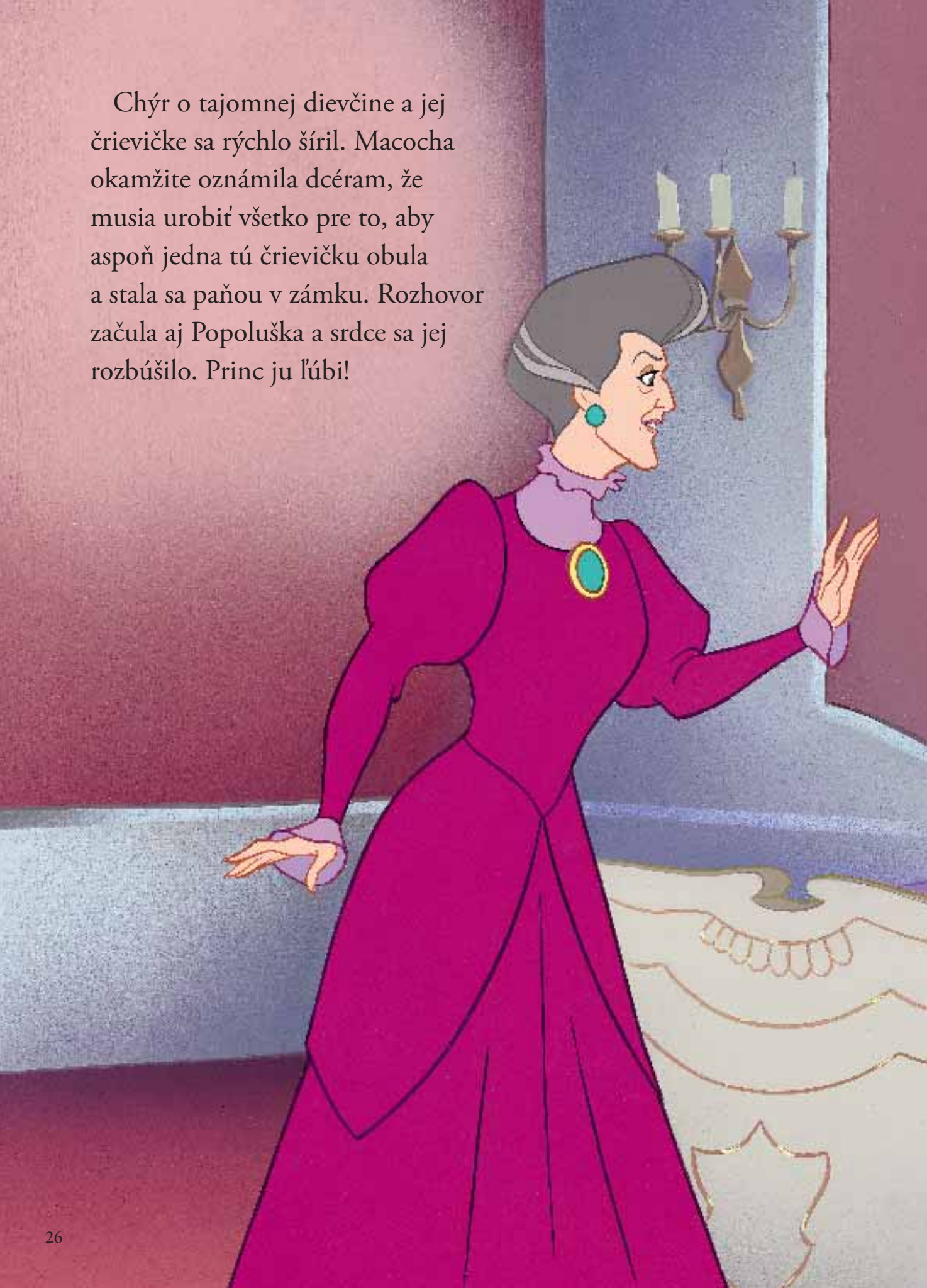

Chýr o tajomnej dievčine a jej črievičke sa rýchlo šíril. Macocha okamžite oznámila dcéram, že musia urobiť všetko pre to, aby aspoň jedna tú črievičku obula a stala sa paňou v zámku. Rozhovor začula aj Popoluška a srdce sa jej rozbúšilo. Princ ju ľúbi!

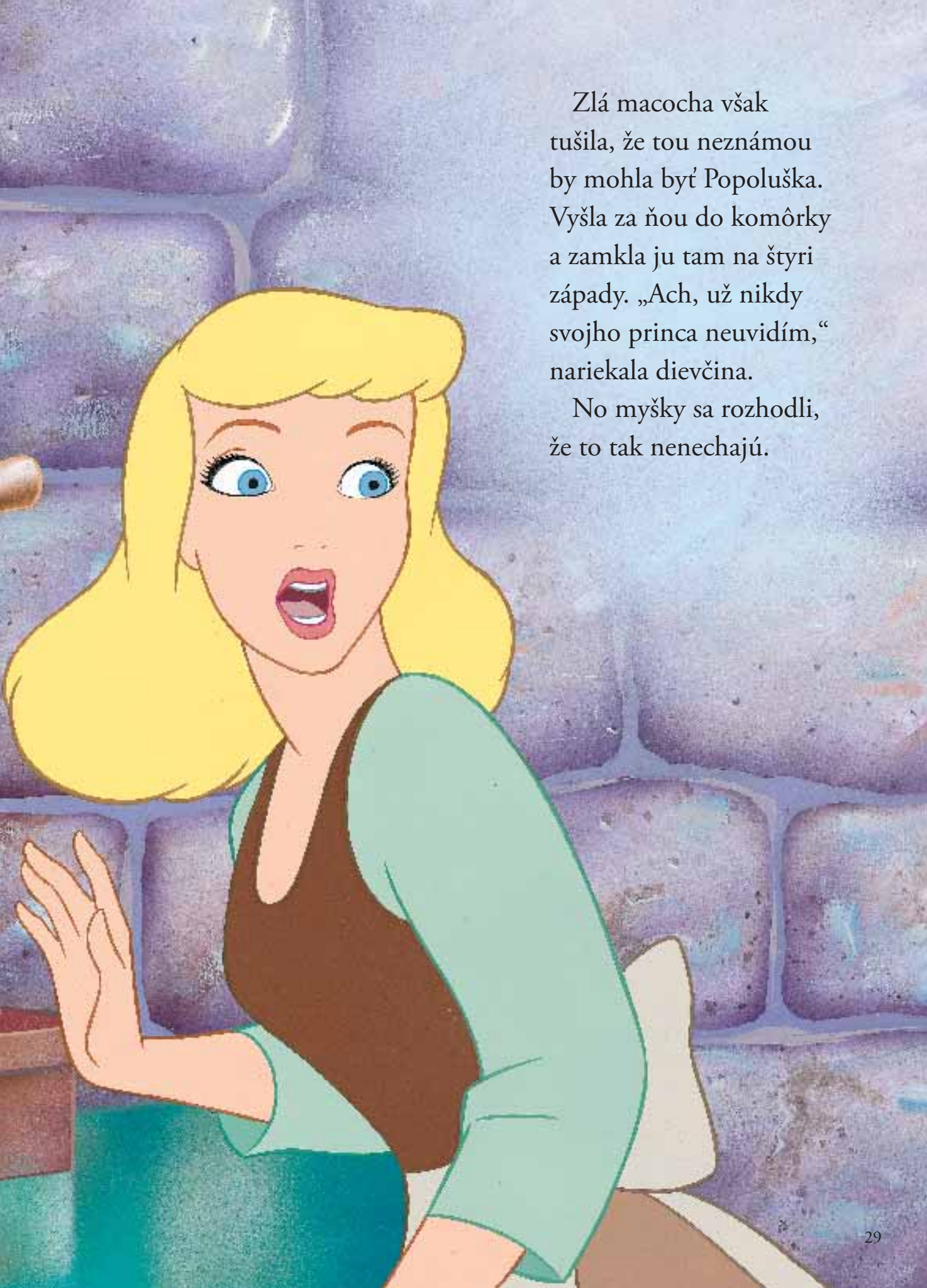

Zlá macocha však tušila, že tou neznámou by mohla byť Popoluška. Vyšla za ňou do komôrky a zamkla ju tam na štyri západy. „Ach, už nikdy svojho princa neuvidím," nariekala dievčina.

No myšky sa rozhodli, že to tak nenechajú.

Utekali do haly a podarilo sa im vytiahnuť kľúč z vrecka macochiných šiat.

Vyslobodili Popolušku z jej väzenia a priviedli ju dolu.

„To je iba naša slúžka!“ zasyčala macocha.

„Každé dievča v kráľovstve si musí črievičku vyskúšať,“ trval na svojom komorník. Popoluška nastavila nohu. Črievička sedela ako uliata. „Mám nevestu pre nášho princa!“ jasal komorník.

Macocha a jej dve dcéry sa šli udusiť od zlosti.

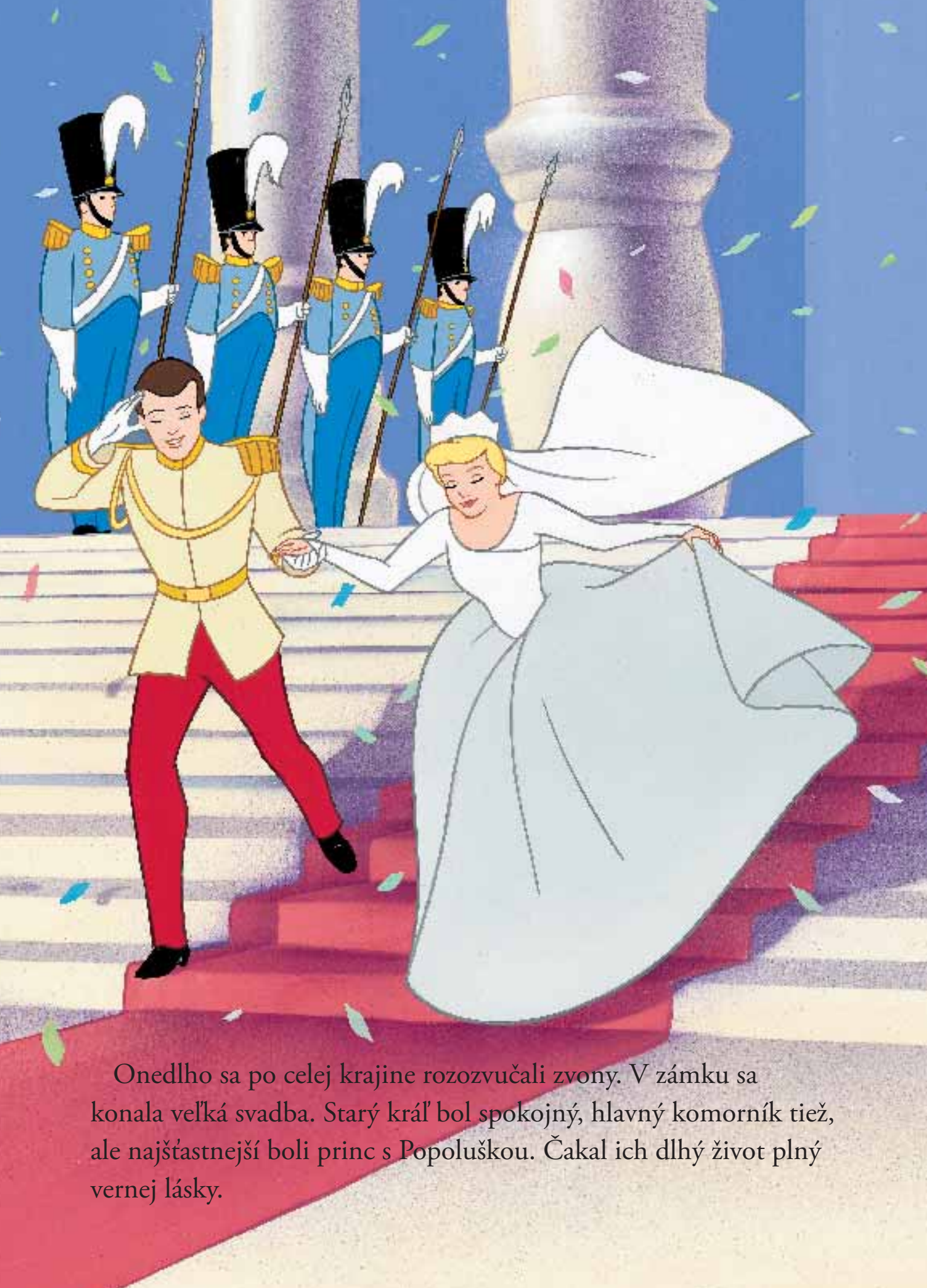

Onedlho sa po celej krajine rozozvučali zvony. V zámku sa konala veľká svadba. Starý kráľ bol spokojný, hlavný komorník tiež, ale najšťastnejší boli princ s Popoluškou. Čakal ich dlhý život plný vernej lásky.